

א'

שנִי תְשׁוּבָת לַהֲנֵל בְעַנֵּין עֲשִׂיות סֹכֶה בַּבֵּית הַמִּקְדָּשׁ
וּבְעַנֵּין אָם עֲשִׂיות סֹכֶה הָיִן מֵצָה, הַשִּׁיכִים לְדָבָרִי
כְּקָדְמוֹר מַלְיוּבָאוּוִיטֵשׁ בָּזָה

בָּיה יָם חַמִּישִׁי לְפָדר "אִשָּׁה כִּי תָזְרִיעַ" תשנ"ד

לְכֻבוֹד יִדִּיד הַנִּכְבֵּד הַהִגְנִין גְּרִים בָּאוּרִיִּיתָא
כוֹי וּכוֹי רֵי . . שִׁיחִי

אחרי הברכה!

ת"ח על הערתך בעניין עשית סוכה בבית המקדש שהבאנו במכtab
הקודם (ע" 79) ובעניין לעניין באותו עניין דן גם בעניין עשית סוכה אי' הוי
מצות. הנה היות שכאמור אין הזמן בידי בעת לא אוכל להאריך כאוות
נפשינו ואיה "בשאפנה אשנה" לנן עיר בקיצור.

א. בעניין סוכה בעורה, הרבה יש להאריך ואכ"ט לנן אצ"ין כמה מקורות
בזה: ועיין בשוו"ת גור אריה יהודה מבנו של הגה"ק הגר"ט זמבה הי"ד
(בקונטרס המועדים סימן י"ח אות ו') שנמתפק אם בהבאת סוכה בעורה יש
בזה משום "מביא חולין בעורה". ובש"ט ערכין (ג, ב) מבואר שהכהנים
בשעת עבודה פטורי מסוכה, ומשמע קצת מדברי התוספות (שם ד"ה ובני)
שאין איסור בבניית סוכה בבית המקדש שנדחקו משום נזקין לנשותינו,
ולא משום האיסור לבנות סוכות (שם). שוב ראיתי שכ"ק אדמו"ר שליט"א
mozcir ראייה זו בחידושים וביאורים בהלכות בית הבחירה (סימן כ"ג אות נ'
סק"ג) ומאוד יש להאריך בזה ואכ"ט (وعיין במכtab הבא מה שדברנו עוד
בזה).

ב. בעניין עשית סוכה אי' הוי מצוה אצ"ין לך כמה מקורות הרשומים אצל
מכבר: הנה בכ"ק אדמו"ר שליט"א בלוקוטי שיחות (חלק י' ע' 188 הערה 56)